

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św. Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.; 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz. 15.00

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.20

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**
16 dzień m-ca; godz. 17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
Proboszczem.

MODLITWA RÓŻAŃCOWA - PAŹDZIERNIK

• **LUBAWA**

godz. 6.30 - kaplica św. Franciszka
/od poniedziałku do soboty/

godz. 16.30 - kościół parafialny
/codziennie; w środę dziesiątka różańca w łączności
z nowenną do MB Nieustającej Pomocy/

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

2. SCHOLA PARAFIALNA

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**

- wtorek godz. 18.00

**4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**

- piątek godz. 17.00

**5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo – pierwsza środa
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;
Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

**7. FRANCIUSZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**

- druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

CHRZTY

Odbývają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz. 17.00.
Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia
rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący.
Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w
związku sakramentalnym.

1. Barbara Górnicka – 9 IX
2. Ignacy Malinowski – 9 IX
3. Antonina Krystyna Zawadzka – 10 IX
4. Filip Rynkowski – 15 IX
5. Paweł Kanios – 16 IX
6. Jakub Wolszczak – 16 IX
7. Artur Ewertowski – 17 IX
8. Matylda Krajnik – 30 IX
9. Adam Kołakowski -30 IX

ŚLUBY

1. Krzysztof Nakielski i Izabela Dzik – 2 IX
2. Karol Mysz i Sylwia Biedrzycka – 16 IX
3. Paweł Górzyński i Krystyna Sarkisian – 16 IX
4. Marcin Dmochewicz i Daria Jędrychowska – 23 IX
5. Wojciech Choroszkiewicz i Krystyna Ciskowska – 23 IX
6. Tomasz Korzyński i Sławińska – 30 IX

POGRZEBY

1. Monika Łabędzka – 21 IX
2. Stanisław Góralski – 26 IX

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne
spoczywanie.**

GŁOS NR 181 październik 2023

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

**Wspomnienie
Najświętszej Maryi Panny
Różańcowej**
- 7 październik -

W XVI w. ważne wydarzenie przyczyniło się do wzrostu nabożeństwa do różańca świętego. Ekspansja turecka zagrażała krajom chrześcijańskim. Za sułtana Sulejmana II imperium osmańskie doszło do szczytu potęgi. Selim II, jego syn zdobył Cypr, część Węgier i postanowił zdobyć Włochy. Zdobył największą flotę. Państwa chrześcijańskie ostatnim wysiłkiem usiłowały oprzeć się tej nawale. Na polecenie papieża Piusa V cała armia chrześcijańska skierowała się na pomoc Maryi. Obie floty spotkały się pod Lepanto i w wielkiej bitwie zwycięstwo odnieśli chrześcijanie. (1571) Po zdobyciu floty tureckiej na statku admirałskim ukazała się chorągiew z wizerunkiem Jezusa ukrzyżowanego a na każdym innych statkach chorągiew z wizerunkiem NMP. Podczas walki Papież nakazał procesje błagalne wszystkim bractwom różańcowym i był przekonany, że zwycięstwo jest dziełem MB Różańcowej, Panny Zwycięskiej i do Litanii kazał dołożyć wezwanie „Wspomożenie wiernych”... Dwa lata później Grzegorz XIII zatwierdził święto NMP Różańcowej.

Różańcowa droga do Syna

Piękno i bogactwo miłości macierzyńskiej wyraża się na wiele sposobów. Matka, która prawdziwie kocha, żyje życiem swego dziecka. Noszące je w swoim sercu gromadzi ona wiele wspomnień ze wspólnie przeżytych chwil. Kochająca matka doskonale zna swoje dziecko i niejednokrotnie dzieli się z innymi przeżyciami płynącymi z jej głębokiej macierzyńskiej więzi.

Matka, która zrodziła Syna Bożego, najdoskonalej z ludzi zna Go i kocha oraz pragnie nieustannie dzielić się z nami bogactwem Jego życia. Ona, która zachowywała wszystkie sprawy związane z Jej Synem i rozważała je w swoim sercu (por. Łk 2,19) zaprasza nas do wnikania w głębie miłości Zbawiciela, któremu towarzyszyła przez całe Jego ziemskie życie i teraz jest przy Nim w wiecznej chwale Nieba.

Zaproszenie to Maryja kieruje do nas w sposób szczególny przez modlitwę różańcową, w której pomaga nam rozważać zbawcze wydarzenia z życia Jej Syna. Ona jako „Mistrzyni życia duchowego” wie najlepiej jak nas prowadzić do Chrystusa. Przez tajemnice różańcowe Matka Boża otwiera nas na głębie spotkania ze Zbawicielem.

Miesiąc październik jest szczególną okazją, aby na nowo odkryć dar Różańca Świętego, do którego Maryja niejednokrotnie wzywała podczas objawień. Wezwanie to jest wciąż bardzo aktualne, szczególnie w dzisiejszych czasach, przez które Matka Boża pragnie nas przeprowadzić jednocząc z Jej Synem dzięki modlitwie różańcowej.

ks. Marcin Kania

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Módlmy się za Kościół, aby na wszystkich poziomach przyjął postawę słuchania i dialogu jako sposób życia, pozwalając prowadzić się Duchowi Świętemu ku peryferiom świata

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek – piątek, 7.30 - 16.30**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod kierownictwem ks. Proboszcza
(tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

LITURGIA SŁOWA

01 X - 26 Niedziela Zwykła Ez 18,25-28;

Ps 25; Flp 2,1-11; Mt 21,28-32

02 X - poniedziałek, Świętych Aniołów

Stróżów Wj 23,20-23; Ps 91; Mt 18,1-5.10

04 X - środa, św. Franciszka z Asyżu Ne 2,1-8; Ps 137; Łk 9.57-62

05 X - czwartek, św. Faustyny

Kowalskiej, dziewicy Ne 8,1-4a.5-6.7b-12;Ps 19; Łk10,1-12

07 X - sobota, NMP Różańcowej Ba 4,5-12.27-29; Ps 69; Łk10,17-24

08 X - 27 Niedziela Zwykła Iz 5,1-7; Ps 80; Flp 4,6-9; Mt 21,33-43

15 X - 28 Niedziela Zwykła Iz 25,6-10a;

Ps 23; Flp 4,12,14.19-20; Mt 22,1-14

18 X - środa, św. Łukasza, Ewangelisty,

święto 2 Tm 4,9-17a; Ps 145; Łk 10,1-9

22 X - 29 Niedziela Zwykła, Iz 451.4-6; Ps 96; 1 Tes 1,1-5b; Mt 22,15-21

28 X - sobota, Świętych Apostołów

Szymona i Judy Tadeusza, święto Ef

2,19-22; Ps1 9; Łk 6,12-19

29 X - 30 Niedziela Zwykła, w kościołach poświęconych, których data poświęcenia jest nieznaną: Rocznicą poświęcenia kościoła własnego, uroczystość Wj 22,20-26; Ps18; 1 Tes 1,5c-10; Mt 22,34-40

SŁOWO NA NIEDZIELE

8 X – XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA

[...] Jezus rozpoczął swą przypowieść od słów: „Pewien człowiek założył winnicę...”. Każdy Izraelita od razu poznał, że Jezus nawiązuje do sławnej pieśni Izajasza o winnicy [...]. Przypowieść Jezusa i pieśń Izajasza są oskarżeniem narodu. Prorok oskarża go o to, że zamiast winogron wydał cierpkie jagody. Nie spełnił on oczekiwań Boga, który tyle dla tej winnicy uczynił i wszystko na darmo. W przypowieści Jezus oskarża swój naród o wielkie zbrodnie popełniane na prorokach i w końcu na Synu Bożym. Jezus wykazuje, na czym polega złość, przewrotność i zła wola tego narodu. Przez całe wieki Bóg okazywał mu niesłychaną cierpliwość, a to, co teraz czyni, jest niepojęte: mimo że tylu proroków pozabijano, posyła swego jedynego i umiłowanego Syna [...]

15 IX – XXVIII NIEDZIELA ZWYKŁA

[...] Przypowieść o uczcie królewskiej można rozumieć jako skrót całej historii zbawienia. Czasy mesjańskie, które zaczęły się z chwilą wystąpienia Jezusa, zostały w tej przypowieści porównane do uczty weselnej, którą król, czyli Bóg, wyprawił swemu Synowi, czyli Jezusowi. Jezus jest Oblubieńcem, Panem młodym. Podwójne zaproszenie było wyrazem szczególnej

grzeczności i życzliwości. Zwyczaj ten praktykowany był wśród zamożnych i szlachetnych warstw ludności. Pierwsza grupa sług oznacza proroków Starego Testamentu. Druga grupa to Apostołowie i misjonarze wysłani przez Jezusa: zostali oni znieważeni i zabici [...]. Ponieważ naród żydowski odrzucił zaproszenie do Kościoła, przeto Bóg posyła swych Apostołów „na rozstaje drogi”: do pogan, do wszystkich ludzi bez różnicy i zaprasza na swą ucztę „dobrych i złych”. Jest to obraz powszechnego powołania skierowanego do całej ludzkości. Wejście króla do gości było przyjętym zwyczajem. Całą salę biesiadną wypełnił nowy lud Boży [...].

22 IX – XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA

[...] Denar to srebrna moneta rzymska.

Za czasów Jezusa na jednej stronie wybita była podobizna cezara

Tyberiusza i napis: Tyberiusz, cesar, syn boskiego Augusta, Majestat. Z drugiej widniała podobizna bogini zgody i napis: Najwyższy Kapłan. Cała ta treść była dla każdego Żyda oburzającym bluźnierstwem i bałwochwalstwem. Pytanie faryzeuszy było pułapką. Poległa ona na tym, że – jak sądzili – musi się dać w nią złapać, cokolwiek powie. Gdy powie „tak”, okaże się przeciwnikiem ludu i straci u niego dobre imię; jeżeli odpowie „nie” narazi się rzymskiemu prokuratorowi i władzą rzymskim. Jezus mówi: jeżeli ta moneta należy do cezara, to można mu ją oddać. Ale ważniejsze są słowa: „oddajcie Bogu to, co należy do Boga”. Do Niego należy wszystko, również sam cesar [...].

29 IX – XXX NIEDZIELA ZWYKŁA

[...] Pytanie, jakie stawia uczony w Prawie, dotyczy bardzo ważnego problemu. Owcześni uczeni doliczyli się 613 przykazań, wśród których 365 było zakazami, a 248 nakazami. Różne panowały opinie, które z nich są bardziej, a które mniej ważne. Pytanie owego uczonego miało Jezusa ośmieszyć wobec tłumów – przypuszczał on, że Jezus zagubi się w gąszczu przykazań [...]

[Przyp. Red: Tymczasem Chrystus ukazuje głębie całego Prawa i Jego sedno, którym jest miłość do Pana Boga i do bliźniego. Bez owej miłości wypełnianie przepisów traci swoje właściwe znaczenie].

(komentarz: Tadeusz Loska SJ, „Ewangelie z komentarzem duszpasterskim”, Kraków 2009)

KATECHEZA

ŚW. JANA PAWŁA II

„KTO MOŻE POJAĆ, NIECH POJMUJE” „Są i tacy bezzenni, którzy dla królestwa niebieskiego sami zostali bezzenni”. Słowa Chrystusa zapisane w Ewangelii Mateusza 19,12. Prawem serca ludzkiego jest przyjmować trudne wymagania w imię miłości ideału, a nade wszystko w imię miłości osoby. Miłość bowiem z istoty zorientowana jest osobowo. I stąd w wezwaniu do bezzeństwa dla królestwa niebieskiego, naprzód sami uczniowie, a później cała żywa Tradycja szybko dokonują odkrycia tej miłości, która odnosi się do samego Chrystusa, jako Oblubieńca Kościoła – Oblubieńca dusz, którym oddał On siebie do końca, w tajemnicy swej Paschy i Eucharystii. W ten sposób bezzeńność dla królestwa niebieskiego, wybór dziewictwa lub celibatu na całe życie, stawała się w doświadczeniu uczniów i naśladowców Chrystusa aktem szczególnej odpowiedzi na miłość Boskiego Oblubieńca – i przez to nabrał sam znaczenia aktu oblubieńczej miłości: oblubieńcze oddanie siebie, aby odwzajemnić oblubieńczą miłość Odkupiciela. Oddanie siebie poprzez wyrzeczenie, ale nade wszystko z miłości. Po wydobyciu ze więzłej a równocześnie głębokiej wypowiedzi Chrystusa na temat bezzeńności dla królestwa niebieskiego całego bogactwa treści jaką jest ona nabrzmiała wypada nam zwrócić się jeszcze w kierunku znaczenia, jakie słowa te posiadają dla teologii ciała – tak jak staramy się od początku odtwarzać i odbudowywać same jej biblijne zręby. Analiza owego biblijnego początku, do którego odwołał się Chrystus, w rozmowie z faryzeuszami na temat małżeństwa, jego jedności i nierozzerwalności przed wypowiedzeniem do swych uczniów słów o bezzeńności dla królestwa niebieskiego (Mt19,10-12) pozwala nam przypomnieć sobie głęboką prawdę o oblubieńczym znaczeniu ciała ludzkiego w jego męskości i kobiecości tak, jak prawdę tę wydobyliśmy w swoim czasie z analizy pierwszych rozdziałów Genesis. Właśnie tak trzeba było sformułować, tak nazwać to, co znajdujemy w tych archaicznych tekstach. Umysłowość współczesna przywykła myśleć i mówić o popędzie seksualnym przynosząc na grunt rzeczywistości człowieka to, co jest własnością świata istot żyjących, *animalia*. Otóż gruntowne wmyślenie się w zwięzły tekst 1 rozdziału Księgi

Rodzaju, a z kolei 2 pozwala nam z całą pewnością i przekonaniem ustalić, że od początku zostaje w Biblii zarysowana bardzo wyraźna i jednoznaczna granica pomiędzy światem zwierzęcym (*animalia*), a człowiekiem stworzonym na obraz i podobieństwo Boga. W tym stosunkowo bardzo krótkim tekście jest dość miejsca na to, aby ukazać, iż człowiek ma jasną świadomość tego, co go zasadniczo różni od wszystkich istot ożywionych (*animalia*). Wobec tego też zastosowanie do człowieka owej kategorii zasadniczo przyrodniczej jaka wyraża się w pojęciu „popęd seksualny” nie jest całkiem właściwe i adekwatne. Oczywiście, że może ono być zaakcentowane na zasadzie pewnej analogii, odrębność bowiem człowieka w stosunku do całego świata istot ożywionych nie jest taka, ażeby o człowieku rozumianym gatunkowo nie można było zasadnie orzekać również *animal*, ale *animal rationale*. Jednakże pomimo tej analogii zastosowanie do człowieka z uwagi na tę dwoistość w której bytuje on jako mężczyzna lub kobieta pojęcie popęd seksualny ogromnie ogranicza i zaniża to, czym jest sama owa męskość – kobiecość w osobnym wymiarze ludzkiej podmiotowości. Ogranicza i zaniża również to, przez co oboje, mężczyzna i kobieta „łączą się ze sobą tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24). Aby dać temu wyraz właściwy, i adekwatny, trzeba posłużyć się inną analizą, niż tylko przyrodniczą. Właśnie studium biblijnego początku, zobowiązuje do tego w sposób przekonywujący, Wydobyta z pierwszych rozdziałów Genesis, prawda o oblubieńczym znaczeniu ciała ludzkiego w jego męskości i kobiecości to jest zarazem odkrycie oblubieńczego sensu ciała w strukturze osobowej podmiotowości mężczyzny i kobiety wydaje się w tej dziedzinie pojęciem kluczowym, a zarazem jedynie właściwym i adekwatnym. I otóż właśnie w relacji do tego pojęcia do tej prawdy o oblubieńczym znaczeniu ciała ludzkiego należy odczytać i zrozumieć słowa Chrystusa o bezzeńności dla królestwa niebieskiego wypowiedziane w bliskim kontekście owego odwołania się do początku, na którym Chrystus oparł swą naukę o jedności i nierozzerwalności małżeństwa. Nie sam popęd seksualny jako kategoria przyrodniczej konieczności stoi u podstaw Chrystusowego wezwania do bezzeńności, ale poczucie wolności daru, które łączy się organicznie z głęboką i dojrzałą świadomością oblubieńczego sensu ciała w całej strukturze osobowej podmiotowości mężczyzny i kobiety. Tylko w relacji do takiego znaczenia samej męskości i kobiecości człowieka wezwanie do dobrowolnej bezzeńności dla królestwa

niebieskiego znajduje pełne pokrycie i uzasadnienie. Tylko i wyłącznie Chrystus mówi; „Kto może pojąć, niech pojmuje” (Mt 19,12) – przez to samo wskazuje, że taka bezzeńność, chociaż w każdym wypadku jest nadto wszystkim darem, może jednak być pojęta - to znaczy wydobyta i wyprowadzona z pojęcia jakie człowiek ma o całym swoim duchowo – cielesnym „ja”, w szczególności zaś o męskości i kobiecości tegoż „ja” w tym wzajemnym odniesieniu, które jest niejako z natury wpisane w każdą ludzką podmiotowość. Jak pamiętamy z poprzednich analiz, przedsięwziętych na gruncie Księgi Rodzaju owo wzajemne odniesienie męskości i kobiecości, owo wzajemne dla mężczyzny i kobiety może być właściwie i adekwatnie rozumiane tylko w dynamicznym całokształcie osobowego podmiotu. Słowa Chrystusa z Mt 19,11-19 wskazuje z kolei na to, iż owo „dla”, które „od początku” stoi u podstaw małżeństwa, może stanąć również u podstaw bezzeńności dla królestwa niebieskiego! W oparciu o tę samą dyspozycję osobowego podmiotu dzięki której człowiek odnajduje się przez bezinteresowny dar z siebie samego, człowiek - mężczyzna lub kobieta, może wybierać osobowe oddanie się drugiemu człowiekowi w przymierzu małżeńskim, w którym stają się oni jednym ciałem - i może też dobrowolnie zrezygnować z takiego oddania się drugiemu człowiekowi ażeby wybierając bezzeńność dla królestwa niebieskiego oddać siebie całkowicie Chrystusowi. Na gruncie tej samej dyspozycji osobowego podmiotu i w oparciu o ten sam oblubieńczy sens bycia co do ciała mężczyzną lub kobietą może ukształtować się miłość angażująca człowieka w wymiarze całego życia w małżeństwie, ale może też ukształtować się miłość angażująca człowieka w wymiarze całego życia o bezzeńności dla królestwa niebieskiego. O tym właśnie mówi Chrystus w całokształcie swej wypowiedzi zwracając się naprzód do faryzeuszów, a następnie dla uczniów. Jest rzeczą jasną, iż wybór małżeństwa tak, jak zostało ono ustanowione przez Stwórcę od początku, zakłada uświadomienie sobie i zaakceptowanie w sobie owego oblubieńczego sensu ciała związanego z męskością lub kobiecością człowieka. To właśnie jest zawarte w sposób lapidarny w wersetach Księgi Rodzaju. Słuchając dalszych słów Chrystusa skierowanych do uczniów na temat bezzeńności dla królestwa niebieskiego nie możemy sobie wyobrazić, iż ten drugi rodzaj wyboru może być dokonany w sposób świadomy i dobrowolny bez odniesienia do własnej męskości lub kobiecości oraz do tego oblubieńczego sensu jaki właściwy jest człowiekowi w tej właśnie męskości lub kobiecości jego osobowego podmiotu. Owszem, w świetle słów Chrystusa musimy przyjąć, że ten drugi rodzaj wyboru: bezzeńność dla królestwa Bożego dokonuje się również w odniesieniu do własnej

męskości lub kobiecości osoby, która wyboru takiego dokonuje: dokonuje się na gruncie pełnej świadomości owego oblubieńczego znaczenia i sensu, jakie męskość i kobiecość w sobie zawiera i niesie. Gdyby dokonała się na drodze jakiegos pominięcia tego rzeczywistego bogactwa każdego ludzkiego podmiotu nie odpowiadałaby w sposób właściwy i adekwatny temu, co zawiera się w słowach Chrystusa. Chrystus wyraźnie żąda tutaj pełnego zrozumienia, gdy mówi „Kto może pojąć, niech pojmuje” (Mt 19,12).

MÓWIĄ WIELCY

„Różaniec w szczególny sposób pomaga trwać w jedności z Chrystusem i uczy żyć z utkwionym w Nim wzrokiem serca, aby promieniować na wszystkich i na wszystko Jego miłosierną miłością”.

/Papież Benedykt XVI/

MODLITWA

Potęzna Niebios Królowo i Pani Aniołów, Ty, któraś otrzymała od Boga posłannictwo i władzę, by zetrzeć głowę szatana, prosimy Cię pokornie, rozkaż hufcom anielskim, aby ścigały szatanów, stłumiły ich zuchwałość, a zwalczając ich wszędzie, strąciły do piekła. Święci Aniołowie i Archaniołowie, brońcie nas i strzeżcie. Amen.

MODLITWA O POWOŁANIA

Jezu, Dobry Pasterzu, wzbudź we wszystkich wspólnotach parafialnych powołania do kapłaństwa, do diakonatu, do zakonów męskich i żeńskich, do świeckiego życia konsekrowanego i misyjnego, wedle potrzeb całego świata, który Ty miłujesz i pragniesz zbawić. Tobie zawieramy w szczególności naszą wspólnotę, stwórz w nas taki duchowy klimat, jaki panował wśród pierwszych chrześcijan; abyśmy stali się wiecznikiem modlitwy i pełnego miłości przyjęcia Ducha Świętego oraz Jego darów. Wpieraj naszych pasterzy i wszystkie osoby konsekrowane. Kieruj krokami tych, którzy wspaniałomyślnie odpowiedzieli na Twoje wezwanie i przygotowują się do przyjęcia święceń albo do ślubów opartych na radach ewangelicznych. Wejrzyj z miłością na tylu pełnych gotowości młodych ludzi i wezwij ich, by poszli za Tobą. Pomóż im zrozumieć, że tylko w Tobie mogą w pełni realizować samych siebie. Zawierając te wielkie sprawy Twojego Serca możemy wstawiennictwu Maryi, która jest naszą Matką i wzorem wszystkich powołań, prosimy Cię o podtrzymanie naszej wiary, w przekonaniu, że Ojciec wysłucha nas, gdy modlimy się o to, o co Ty sam kazałeś nam prosić. Amen.

/Św. Jan Paweł II/